

ZUIVER DE BALIE!

(On Your Honour)

Blijspel in twee bedrijven

door

ROGER LEACH & COLIN WAKEFIELD

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZUIVER DE BALIE- ON YOUR HONOUR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROGER LEACH & COLIN WAKEFIELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

OVER DE AUTEURS:

COLIN WAKEFIELD worked as a law lecturer before training as an actor at the Webber Douglas Academy of Dramatic Art in London. He now divides his time between acting, writing and directing. Acting roles include Victor in PRIVATE LIVES, Lloyd in NOISES OFF, the title role in THE MIKADO and Polixenes in THE WINTER'S TALE. He played Bottom in A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM for the award-winning company Cheek by Jowl, a production which toured to four continents. Most recently he has been playing Judge Turpin in an actor/musician production of SWEENEY TODD at the New Ambassadors Theatre in the West End of London. TV and film work include RELATIVE STRANGERS, THE RECTOR'S WIFE and VANITY FAIR, as well as Peter Knox QC in Sky TV's nightly reconstruction of the politically controversial HUTTON INQUIRY. Directing credits include TABLE MANNERS, BUILDING BLOCKS, BAREFOOT IN THE PARK, THE LESSON and THE MADNESS (Tennyson's MAUD), a one-man show for Kenneth Branagh. With Roger Leach he wrote two stage comedies, ON YOUR HONOUR and DOUBLE OR TWIN, and a thriller, AUDIENCE WITH MURDER. With David Gillespie he has written a stage ghost thriller, SLEEP NO MORE, and several comedies for television. With composer and musical director Kate Edgar he has written eight traditional English Christmas pantomimes: MOTHER GOOSE (two versions), ALADDIN, CINDERELLA, THE SLEEPING BEAUTY, DICK WHITTINGTON, JACK AND THE BEANSTALK and ROBIN HOOD AND THE BABES IN THE WOOD (all commissioned and performed by Salisbury Payhouse); three smaller-scale family musicals: LITTLE RED RIDING HOOD, THE SLEEPING BEAUTY and PUSS IN BOOTS (all commissioned and performed by Winchester Theatre Royal); and three musicals commissioned and performed by schools and youth groups: DRAGON FIRE, WITCHWOOD and RUN, RABBIT RUN!

ROGER LEACH was born in Australia and read English at Sydney University before winning a scholarship to train as an actor at the Central School of Speech and Drama in London. He worked in England for the rest of his life, and was probably best known as Sgt. Penny in THE BILL, the long-running TV police series, a part he played for six years. He was also a highly successful stage actor,

appearing in over 40 productions at the Salisbury Playhouse. Leading roles included Lambert Le Roux in PRAVDA, Scrooge in A CHRISTMAS CAROL, Subtle in THE ALCHEMIST, Claudio in MEASURE FOR MEASURE, Bluntschli in ARMS AND THE MAN and Colin in ASHES. He appeared in the West End of London in THE CASE OF THE OILY LEVANTINE and at the Royal Court Theatre in GIMME SHELTER. He also starred in many musicals, including Peachum in THE THREEPENNY OPERA and Doolittle in MY FAIR LADY. For 18 years he toured with actor and musician Michael Lunts in a two-man show of their own devising called QUIRKISH DELIGHT. With Colin Wakefield he wrote two stage comedies, ON YOUR HONOUR and DOUBLE OR TWIN, and a thriller, AUDIENCE WITH MURDER. He also wrote for radio and TV, including episodes of THE BILL, EASTENDERS and MOON AND SON. Roger was also a talented director as well as teaching Shakespeare text and audition technique at three leading drama schools. He died in December 2001, aged 53, after a four-year battle with cancer.

On Your Honour
by
ROGER LEACH & COLIN WAKEFIELD

Personages:

HUGO BARNES, topadvocaat (51)

NICK WILLMOTT, topadvocaat (51)

HILARY WILLMOTT (Nicks vrouw) (43)

LIZ LUMSDEN-CLARK (haar zuster), districtsrechter (45)

LORD LUMSDEN-CLARK (SIR HARRY) (Hilary's en Liz' vader, de nieuwe Minister van Justitie (69)

GERALD BLUNT (Sir Harry's politiek secretaris), ambtenaar (25)

TONI TAYLOR, secretaresse van een advocaat (20)

CHRISTIAN, een student (23)

Tijd:

een zaterdagmiddag

Plaats:

Een luxe slaapkamer in het Harcourt Hotel te Birmingham

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Zaterdag 13.00 uur.

Een luxe slaapkamer in het Harcourt Hotel te Birmingham. Het hotel is onderdeel van een dure hotelketen en is erg in trek voor conferenties.

Het grote tweepersoonsbed met aan beide zijden een nachtkastje staat rechts middenachter. Twee kleine leunstoelen en een tafeltje staan voor op het toneel. De kamerdeur is linksachter van het bed, en de deur van een inloopkleerkast rechtsachter. De badkamerdeur bevindt zich rechts en een deur die naar de aangrenzende kamer leidt links. Deze deur, die op het toneel geopend kan worden, kan aan beide zijden op slot gedaan worden met een sleutel of op de grendel gedaan worden. De telefoon staat op een nachtkastje.

NICK komt op. Hij is een 51-jarige topadvocaat uit Londen, man van de wereld en vol zelfvertrouwen. Hij is gekleed in chique vrijetijdskleren en heeft een pak en een smoking op klerenhangars bij zich. Hij wordt binnengelaten door CHRISTIAN, de “kamerjongen”, 23, die NICKs koffer draagt. CHRISTIAN is student psychologie, pienter en aantrekkelijk, die werkt tijdens zijn vakantie.

CHRISTIAN: Inderdaad, sir. Het mooiste hotel van Birmingham. En dit moet een van onze beste kamers zijn.

NICK: O, ja?

CHRISTIAN: Volgens mij wel. Het is tenslotte de bruidssuite.

NICK: O, ja? Dat hebben ze me niet verteld.

CHRISTIAN: U vindt het toch niet erg, sir?

NICK: Nee, nee...

CHRISTIAN: Gewoonlijk natuurlijk voor paartjes op huwelijksreis gereserveerd – omdat het de bruidssuite is – maar door die grote conferentie dit weekend zitten we propvol.

NICK: Ja, natuurlijk.

CHRISTIAN: U vindt het vast heel comfortabel, sir. Voor één nachtje maar, neem ik aan?

NICK: Wat?

CHRISTIAN: U komt voor de conferentie? De advocaten?

NICK: O, ja. De conferentie. Eén nachtje maar.

CHRISTIAN: (*zet NICKs koffer weg*) Dit is de kast, sir. U kunt er in lopen. Lekker ruim. (*opent badkamerdeur*) Badkamer. Bad, douche, bidet—

NICK: (*probeert de tussendeur*) Waar is deze deur voor?

CHRISTIAN: Die gaat naar de kamer hiernaast, sir. Soms worden deze kamers tezamen verhuurd.

NICK: Maar hij blijft wel op slot?

CHRISTIAN: O, yes sir. Geen kans op onwelkome bezoekers nadat het licht is uitgegaan.

NICK: En ook geen welkome, veronderstel ik!

CHRISTIAN: (*waardeert de grap*) No, sir! Dan ga ik nu maar.

NICK: (*geeft hem een royale fooi*) Dank je.

CHRISTIAN: Dank u, sir. Als u nog iets anders nodig heeft, ik heb dienst van twaalf uur 's middags tot middernacht. Gewoon 9 draaien en naar Christian vragen. (*CHRISTIAN gaat af. NICK pakt zijn mobiele telefoon en kiest een nummer. Tijdens het volgende gesprek hangt hij zijn pakken in de kast en inspecteert de faciliteiten in zijn kamer*)

NICK: Hallo! Moeder? Met Nicholas... (*luider*) Nicholas! ... Ja... Ja, ik weet dat Hilary daar is, Daarom bel ik... Nee, lieverd, ik wil niet met haar spreken. Ik wilde alleen maar weten of ze veilig aangekomen is... Dat hebben we zo geregeld. Hilary zei dat zij deze keer naar u toe zou gaan... Ik moest naar een belangrijke conferentie, Moeder.... In Birmingham... Ja, ik weet dat dat niet ver is, maar... Nou ja, we moeten allemaal ons best doen met onze schoonfamilie, Moeder... Het is maar voor één nachtje... Nee, ik hoef niet met haar te spreken... (*gedempt*) Jeminee... (*normale stem*) Niets, Moeder. Doe Hilary gewoon de groeten van me en dan zie ik u volgende maand... Ja... Ja... Dag! (*NICK gaat op het bed zitten om de veerkracht van de matras uit te proberen, die hem tevreden stemt. Er wordt geklopt. Hij gaat de deur open doen. TONI komt op. Ze is 20, secretaresse van een advocaat, houdt van pretjes en is zeer aantrekkelijk. Ze heeft een weekendtas bij zich*)

NICK: Toni!

TONI: (*loopt meteen de kamer binnen*) Hai! O... dit is reuzechic.

NICK: Je bent lekker vroeg.

TONI: Ik ben altijd vroeg. Ik heb hier al de hele week naar uitgekeken.

NICK: Goede reis gehad?

TONI: Ja, ging wel. Maar de trein was nogal vol. Daar hou ik niet zo van. Dan krijg ik last van claustrofobie, zie je. (*slaat haar armen om zijn nek*) En, hoe is het met jou?

NICK: Prima. 't Gaat prima. *(geeft haar een snelle kus op de mond)*

TONI: *(loopt weg)* Geen problemen om weg te komen dus?

NICK: Nee. Het ging eigenlijk heel makkelijk. Hilary is naar mijn moeder. Voor een nachtje.

TONI: Je klonk nogal buiten adem toen je me belde.

NICK: Nou ja, ik belde met mijn mobieltje. Toen ik aan 't joggen was.

TONI: Ik hou van mannen die aan hun conditie werken.

NICK: Ik kon je niet bellen vanuit mijn kantoor en ik wou je beslist niet vanuit mijn huis bellen.

TONI: Je was zo aan het hijgen. Ik vroeg me af wat je aan het doen was!

NICK: Je bent een deugniet!

TONI: Dit hotel is geweldig. *(haalt een brochure tevoorschijn)* Heb je dit gezien? Ze hebben een sportzaal en al. Verwarmd zwembad, jacuzzi en een sauna. En kijk eens naar dat restaurant.

NICK: Ah. Alleen...

TONI: Nou, wat zijn de plannen?

NICK: Ik dacht eigenlijk voornamelijk hier te blijven. Alleen jij en ik. Weet je wel.

TONI: Mm. Dat klinkt goed. *(ze begint uit te pakken, haalt eerst een rood, kort strak jurkje tevoorschijn)* Vind je dit leuk?

NICK: Heel erg.

TONI: Dat is voor het diner.

NICK: Eh—

TONI: En dit – *(haalt haar nachtpon tevoorschijn)* – is voor het toetje.

NICK: Nee maar! *(TONI slaat haar armen om zijn nek en kust hem)*

NICK: Kijk, er is iets dat ik je maar beter kan uitleggen. Je weet dat ik naar dit hotel moest voor een vergadering...

TONI: Ja. Dat zou je tegen je vrouw zeggen.

NICK: Ja, dat weet ik. Het punt is— het is waar.

TONI: O.

NICK: En het is eigenlijk meer een conferentie dan een vergadering.

TONI: Wat voor conferentie?

NICK: Nou... Ons Hoofd van het kantoor wil Rechter bij het Hooggerechtshof worden, zie je. Daar heeft hij zijn zinnen op gezet. Ik weet ook niet waarom – je verdient een schijntje. Maar goed, om een lang verhaal kort te maken, vorig jaar lukte dat niet en nu denkt hij dat hij weer gepasseerd zal worden. Hij wil nu proberen indruk te maken op de Minister van Justitie door het organiseren van deze conferentie, genaamd "Zuiver de Balie". Dat is een van de stokpaardjes van de nieuwe Minister van Justitie.

TONI: Dus het zal hier straks wemelen van de advocaten?

NICK: Ik ben bang van wel.

TONI: En jij wilt niet met mij in het openbaar gezien worden, is dat het?

NICK: Nee, nee!

TONI: Leuk is dat!

NICK: Dat is het niet.

TONI: Waar bestaat deze conferentie dan uit?

NICK: Nou, de belangrijkste zitting is vanmiddag, ik moet er zijn om—

TONI: O, enig!

NICK: Dan is er een officieel diner waar de Minister van Justitie zijn speech zal houden.

TONI: Dat zal leuk zijn!

NICK: En morgen is de slotzitting.

TONI: Je hebt dit niet erg goed geregeld, hè?

NICK: Hoe bedoel je?

TONI: Nou ja, en ik dan?

NICK: We hebben een heleboel tijd voor elkaar! Nu een paar uur, genoeg tijd vóór het diner en daarna— de hele nacht voor onszelf.

TONI: *(onzeker)* Hm.

NICK: Jij kunt naar de sportzaal, het zwembad en de sauna gaan als ik aan het werk ben. En als diner kun je à la carte gaan. Bestel maar wat je wilt. De roomservice is hier uitstekend. In feite... *(hij gaat naar de telefoon op het nachtkastje en kiest een nummer)*

TONI: Wat doe je?

NICK: “Gewoon 9 draaien en naar Christian vragen”... Hallo? Christian? ... Champagne voor nummer 100 graag.

TONI: O...! Bubbeltjes!

NICK: En twee glazen. Zo snel als je kunt. *(TONI loopt naar NICK en kust hem op de mond)*

TONI: Je hebt dit toch niet eerder gedaan, hè?

NICK: Hoe bedoel je?

TONI: Ik kan het merken.

NICK: Is het zo duidelijk? *(TONI kijkt hem ietwat verstoord aan)* Weet je, ik zou de middagzitting kunnen overslaan.

TONI: Dat klinkt me als muziek in de oren. *(net als ze elkaar willen omhelzen, gaat NICKs mobieltje)*

NICK: Shit! Sorry.

TONI: Laat maar bellen.

NICK: Beter van niet... *(TONI maakt zich los en gaat door met slordig uit te pakken terwijl NICK zijn telefoontje aanneemt)* Hallo... Hilary! ... Nee, schat, ik wil niet met je praten... Ik bedoel, ik wil wel met je praten, maar... Nou, dat heeft ze mis. Ik belde alleen maar om me

er van te verzekeren dat je veilig aangekomen was, dat is alles...
(TONI begint te sjansen, eventueel hem te kietelen) Ze kan er niets
aan doen, schat... dat weet ik... Ach toe, probeer het nu... (TONI
begint echt ondeugend te worden en NICK reageert daar op) Ah!...
Nee, ik voel me prima. Een beetje kramp... Goed, schat, ik moet
nu gaan, ik heb een drukke middag voor de boeg... (er wordt
geklopt) Er is iemand aan de deur. Ik zie je morgen weer. Dag,
schat... Dag. (NICK besluit zijn mobiel uit te zetten en doet de deur
open)

NICK: Ah, Christian. Kom verder.

(CHRISTIAN komt op met een dienblad met daarop champagne in
een ijsemmer en twee glazen)

CHRISTIAN: Sir.

TONI: Hai!

CHRISTIAN: Goedemiddag, madam.

NICK: Zet het daar maar neer, wil je?

CHRISTIAN: Zeker, sir. (Hij haalt de spullen van zijn dienblad en wil
de fles gaan openen)

NICK: Laat maar. Ik maak hem wel open.

CHRISTIAN: Yes, sir. (NICK geeft hem een fooi) Dank u, sir!

TONI: O, Christian.

CHRISTIAN: Ja, Miss?

TONI: Kun je ook voor wat sandwiches met gerookte zalm zorgen?

CHRISTIAN: Komt eraan!

(CHRISTIAN gaat af)

TONI: Hij is leuk.

NICK: (schenkt champagne in) Champagne, "madam"?

TONI: Ik geloof dat ik dit leuk begin te vinden.

NICK: Kijk, het spijt me heel erg van deze regelingen.

TONI: Maak je geen zorgen. Ik heb het gevoel dat alles gewoon prima
zal verlopen.

NICK: Ik hoop het.

TONI: Ik ook!

NICK: (geeft haar een glas) Op ons!

TONI: (toost met hem) Op ons! (klop op de deur) Jemig, dat is snel,
die sandwiches. Waar is de badkamer?

NICK: Daar.

TONI: Niet weggaan! (TONI gaat af naar de badkamer. Weer een
klop op de deur. NICK gaat opendoen: niemand. NICK sluit
verbijsterd de deur. Er wordt weer geklopt. Nu realiseert NICK zich

dat het de verbindingsdeur is)
NICK: Wie is daar?
HUGO: *(achter het toneel)* Ik ben het.
NICK: Wie is ik?
HUGO: *(achter het toneel)* Hugo.
NICK: Hugo?
HUGO: *(achter het toneel)* Ja.
NICK: Wat doe jij daar?
HUGO: *(achter het toneel)* Laat me eens binnen.
NICK: Dat kan niet.
HUGO: *(achter het toneel)* Doe open, ouwe dibbes.
NICK: Dat zei ik toch, dat kan niet.
HUGO: *(achter het toneel)* Waarom niet?
NICK: De deur is op slot.
HUGO: *(achter het toneel)* Goed, dan loop ik wel om.
NICK: Lieve hemel.

(TONI komt op)

NICK: Ah!
TONI: Ik was mijn glas vergeten.
NICK: O.

(TONI gaat met haar glas af naar de badkamer. Klop op de deur. NICK doet open. HUGO komt op, gekleed in een pak. Hij is ook 51, topadvocaat en hoofd van het advocatenbureau waar NICK werkt. Het zijn oude vrienden van dezelfde school en universiteit. Qua karakter is hij echter het tegengestelde van NICK: hardwerkend maar verstrooid en een beetje naïef)

HUGO: We moeten iets aan die deur doen zodat hij niet meer op slot is, ouwe dibbes.
NICK: Ah, nee – dat kan niet.
HUGO: Ik zal het wel vragen bij de receptie.
NICK: Zit jij dan hiernaast?
HUGO: Ja, wat een geluk, hè? Ze zeiden dat ze ons aangrenzende kamers konden geven. We kunnen ze gebruiken als suite om Sir Harry aangenaam bezig te houden en wat voorbereidend werk voor de conferentie doen. Ik verwacht heel veel steun van je dit weekend.
NICK: *(ontzet)* O ja?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto